

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VII. évfolyam, 22. szám

2017. november 13.

Érdekvédők a digitalizációról és a robotizációról

A Magyar Szakszervezeti Szövetség (MASZSZ) Közlekedési Tagozata a Friedrich Ebert Stiftung (FES) támogatásával konferenciát szervezett a digitalizáció témakörében. A rendezvény 2017. november hatodikán zajlott számos izgalmas, tartalmas előadással, hazai és nemzetközi tapasztalatok bemutatásával. Az érdekesítő konferencián szakszervezetünk záhonyi területe is képviseltette magát Korbács Sándor és Zubály Bertalan, a VSZ választmányi tagjainak személyében.

Kordás László MASZSZ elnök megnyitójában elmondta, egy olyan konferencia sorozat egyik állomására került sor, amely ágazatonként kívánja megvizsgálni, fel vagyunk-e készülve a digitalizáció kihívásaira. A közlekedés az egyik legjobban érintett ágazat, és ma ugyan munkaerőhiány van, de ez hamar megfordulhat, és ötszáz ezer munkahely

kerülhet veszélybe. Tudjuk, a változás gyorsan fog végbemenni, a feladatunk elérni, hogy a foglalkoztatásban tartás lehetőségét biztosítsuk. El kell érni, hogy annyit kelljen befektetni a társadalomba, amennyit az új technológiákba. De a megtermelt profit elosztásában is meg kell egyezni.

Sabine Trier, az Európai Közlekedési Dolgozók Szövetsége (ETF) főtitkárhelyettese előadásában megemlítette, hogy Kínában már 36 méter hosszú vezető nélküli buszokkal kísérleteznek, de mini buszok Európában már közlekednek a mindennapokban is. A taxik majd száz százaléka 2030-ra önvezető lesz, a vasút számára pedig a Shift2Rail program keretében 900 millió euró áll rendelkezésre a munkavállalók kiváltására szolgáló programok finanszírozására. A pesszimista előrejelzések szerint a munkahelyek fele, az optimistább jóslások alapján 8-10 százaléka tűnik el az elkövetkező 10-20 évben. Az optimistát talán tudjuk kezelni. Azonban a megszűnő munkahelyek az alacsony képzettségűeket és az időseket érinthetik leginkább, ami az átképzések terén jelenthet nagyobb kihívást.

Az új típusú platform gazdaság vállalatai (mint pl. a rossz hírű UBER) nem fizetnek adót, nem fizetnek TB-t. Az ilyen (diszruptív) vállalkozásokban megszűnik a munka és a szabadidő határa, állandó on-line „üzemben” kell rendelkezésre állnia a dolgozónak. A szabályozásukra EU szinten, egyesek szerint nemzeti szinten volna szükség. Az ETF véleménye szerint kollektív tárgyalásokat kell kezdeni már a vállalkozás megjelenésétől kezdve.

Dér Péter a Volvo Hungária Kft. kereskedelmi igazgatója bemutatta, hogy az automatizáció öt szintje közül természetesen a teljes automatizáció a végső cél, de ettől még messze vagyunk. Mindezek után video beszámolókból megismerhették a résztvevők a svéd autógyártó fejlesztéseit, amelyek szerint vezető nélkül közlekedik egy mélyművelésű bányában a „billences” teherautó, a lakók és a parkoló autók között manőverez a kukásautó, a cukornád betakarításakor az ültetvényen elkerüli a nádtőkék sorait a teherkocsi, és konvojban egy vezetővel közlekedik már a magyar M1-es sztrádán is három kamion. A Volvo a termelékenység, a biztonság és az üzemanyag hatékonyság növelését tartja szem előtt a megállapítással, hogy a gép nem fárad el. Az előadó véleménye szerint a fejlesztések bevezetését leginkább befolyásoló tényező a társadalmi elfogadottság megszerzése.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Varga Júlia, az MTA KTI tudományos főmunkatársa az oktatás és képzés digitalizációra, robotizációra adott válaszairól tartott előadást. Elhangzott, hogy az új technikák térhódítása egyre növekszik, a rutin- és szabálykövető feladatok automatizálhatóak a legkönnyebben. Minderre az oktatási rendszernek reagálnia kell. Kedvező változás volt, hogy a fiatalok érettségi mellett szereztek szakmát, de az utóbbi időben minőségi romlás következett be, amelyet a PISA felmérés eredményei mutatnak. A közismereti tantárgyak 15-20 százalékos csökkentésével hiányozni fognak (hiányoznak) a kompetenciák a munkában töltött évek során szükségessé váló átképzésekre.

Kiss Gábor a MÁV Zrt. forgalmi főosztályának vezetője bemutatta, hogy a MÁV Zrt. milyen lépéseket tett és tesz folyamatosan az IT rendszerek megújítása terén. Mindezekből lesűrhetők a résztvevők, hogy ez a MÁV már nem az a MÁV, hiszen a piacon résztvevő 46 vasútállalat tevékenységének archiválása nagy kihívás elé állította a Társaságot. Céljuk, hogy fokozatosan egyre jobb rendszereket alkalmazzanak az adminisztratív munka nullára redukálásával. A KÖFI-s munkahelyek átalakításakor szeretnék a képernyőerdőket megszüntetni, és végső cél a szigetszerű KÖFI-k helyett még koncentráltabb forgalom irányítás kialakítása.

Németh Péter, a CLB biztosítási szakértője a biztosítás jövőjéről és a védelem fontosságáról beszélt a digitalizációs-robotizációs korszakban. Tény, hogy jelenleg még nincsenek új típusú károk, de nem is vagyunk felkészülve arra, hogy a jövőben milyen, ma még nem létező biztosítási események lehetnek. Véleménye szerint a felelős kérdése lesz a legproblémásabb: ki, vagy mi lesz az? Képzelnék csak el egy olyan jármű károkozását, amelyet „nem vezet senki”. A legfontosabb, hogy először magunkat biztosítsuk be, mert csak később alakulnak ki az új típusú felelősségbiztosítások.

Az előadások és az ezt követő pódiumbeszélgetések végeztével így foglalható össze a tanulság: Megállítani nem lehet, de lassítani szükséges a digitalizáció folyamatát, annak érdekében, hogy jobban fel lehessen készülni a hatásokra, az új szabályzókat alaposabban sikerüljön elkészíteni, a megfelelő munkahelyek folyamatos biztosítása mellett. A rendezvény sikeresen mutatta be a ránk váró kihívásokat, és apró lépést jelentett a tisztségviselők felkészítésében.

Zlati Róbert

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Lebegés

Egyik ismerősöm a közösségi oldalon tette közzé, hogy szerinte mi a hit. A lényeg, hogy a hit a remélt dolgokba vetett bizalom, semmiképp sem a látható dolgokról való meggyőződés. Másik kedves ismerősöm, miután kiderült, hogy hajnalok hajnalán, még munkaidő előtt templomban járt, kérdésemre, hogy miért, azt felelte: mert ott a hit. Bizonyára ott is, de talán inkább bennünk, legyen szó akár vallásos hitről, vagy arról, hogy hiszünk valamiben, leginkább valakiben, de nagyon. Egy másik olvasatban a hit az ember azon „érzékszerve”, amivel a lelki valóságot tudja felfogni, egész pontosan a láthatatlan valóságot. Szóval nem megfogható, igazi fogalom a hit, ráadásul a Biblia szerint a remélt dolgok vannak középpontban, és ugye, a reményt végképp nem kaparinthatjuk meg csak úgy.

Egyszóval lebegünk, amikor a bensőnkéről van szó. A valóság pedig hiába előttünk van, sokszor nem látjuk a tényektől az igazat.

Az igaz meglátása helyett inkább remélünk, hol ezt, hol azt. A reményről azt írják, hogy egyfajta kedélyállapot, és jó fajta. Mert kellemes előérzet, valami jóra várás okozza, ami reményeink szerint bekövetkezik előbb-utóbb. Párban jár a félelemmel, ami ugye valami várható rossznak az előérzete. Ám maradunk inkább a jónál, legalábbis mi, férfiak, mert a művészek a reményt egy horgonyra támaszkodó nőként ábrázolják. No igen, a lehorgonyzás mindannyiunk vágya, de korántsem mindenki kiváltsága. Természetesen szó sincs arról, hogy a nők miatt, hiszen számukra sem mindig egyértelmű, hogy miért támaszkodnak arra a bizonyos horgonyra. De biztosan szeretnék, ami pont olyan lebegő várakozás, nyugtalan kedélyállapot, mint a hit. Mégis tesszük ezt is, meg azt is, mert úgy szebb, mindenesetre izgalmasabb az életünk.

Különösen, ha még bízunk is, jobb híján a reményünkben, vagy inkább hitünkben. Már csak azért is, mert több nyelvben a bizalom egyben a hitet is jelenti. Például az angol faith, a francia foi, vagy épp a latin fides. Ami nem alaptalan, mert a bizalom olyasféle elvárás, amikor egy szerencsés kimenetelben hiszünk. Mint a való életünk sokszor mutatja, ismét lebegünk a valóság és az álmaink között. És bízunk, hiszünk abban, hogy aki hitünk, bizalmunk élvezője, az úgy nyilvánul meg, amikor rólunk van szó, ahogyan elvárjuk tőle. No, erre mondhatja bárki, hogy ez ám az igazi lebegés a hitünk – bizalmunk – és a valóság, álmaink és a végkifejlet között. De akkor a bárki még nem élt meg olyan, igazi meggyőződést, amelynek szintén része a csalódás.

A meggyőződés az egyetlen a hit megfogalmazásában, aminek köze van a józan észhez. Ami, persze, nem mindig józan, de azt hisszük, amikor jól megfontoltan, alapos okaink vannak rá, hogy azt a valamit biztosnak, bizonyosnak véljük. Mert sokat tudunk róla, és bár sokat ígért, úgy véljük, hogy megtartja. És ha már végképp kifogytunk az érvekből, akkor jön, hogy hiszünk és bízunk benne, ezt diktálja erkölcsünk is, és reméljük, hogy az övé is. Vagy az övék. És bezárul az a bizonyos ördöginek vélt kör, pedig nem ördögi, hanem a mienk. Mi vagyunk azok, akik lebegni akarunk, az álmaink és a valóság között. Mert az sokkal jobb, kellemesebb, mint beismerni,

hogy tévedtünk, ismét rászedtek bennünket. Mert a hit, a remény és a bizalom háromszögében akarunk lebegni, mert ott tudunk igazán jókat álmodni. A meggyőződés a valóság, amit csak akkor szeretünk, amikor nekünk jó. Ami ugye nem mindennapos.

De csak lebegünk bátran, attól szép az élet. Ám nézzünk le is néha, hogy tudjuk, hová esünk, ha minden hit, remény és bizalom elveszett. Hátha van ott lent is valami, amivel újra kezdhajunk.

Dolhai József

HUMORSAROK

KÜLÖNBSÉG

Lány és fiú beszélgetnek.

Fiú: Mi a foglalkozásod?

Lány: Az EDS Hungary EMEA North-Central HUB Központjában az ABN AMRO Teamhez tartozó Workplace Services Service Deskjén vagyok Chat Support Agent. És neked?

Fiú: Ács.

MEGLEPETÉS

Megy a paraszt a kutyájával a szekéren. Lassan megy a ló, ezért a paraszt elkezd verni az ostorral, hogy gyorsabban menjen.

Erre a ló megszólal: Jaj, édes gazdám! Miért bántasz mindig? Lehetnél velem egy kicsivel kedvesebb is!

A paraszt beparázik, leugrik a szekérről, és fut a kutyájával, el az erdőbe. Ott egy fa tövénél fújják ki magukat.

Mire a kutya megszólal:

– Hú, vазze, te is megijedtél, amikor a ló megszólalt?

Balogh Attila